

GYMKÁČ

Časopis študentov Gymnázia Antona Bernoláka v Senci vyšiel s láskavou podporou p. Schmiedla. Ďakujeme.

Ďakujeme p. prof. Ivanovej a p. prof. Vietorisovej za pomoc pri tvorbe tohto čísla Gymkáča. Ďakujeme p. Alene Walterovej za odborný nadhľad.

1. číslo, december 2019

Časopis vydáva od roku 1999

Gymnázium Antona Bernoláka Senec, Lichnerova 69, 903 01 Senec

Redakčná rada / prispievatelia:

sekunda: Romanka Hofmannová, Johanka Holubová

kvinta: Adam Holek, Saša Makarová, Miška Mišíková,
Tereza Pienčáková, Dominika Polgárová

1.A: Natália Fodorová, Gabriel Vöröš

sexta: Veronika Horváthová

2.A: Ema Bognárová

oktáva: Nina Bučeková, David Filipovič, Nina Hečková, Petra Masárová, Miriam Maťašáková, Dominika Nagyová, Rebeka Vašková

4.A: Tomáš Chmelík

Grafická úprava: Adam Holek

Obálka: Matej Kubovčák

Editoriál

Milí Gabáci!

Od otvorenia nového školského roka to ešte nie je tak ďaleko a nutnosť činiť rozhodnutia už celkom isto pohltila naše rozvrhy v plnom rozsahu. Priznávam, že keby išlo o rozvrhnutie aktivít v bežnom roku, zrejme by som nejaké z nich ešte väčšími vymýšľala a naháňala. Učenie sa nového jazyka, núkanie sa neziskovkám, zakladanie vlastných projektov, štúdium materiálov na olympiády či organizácia školských podujatí boli predsa vždy príjemným vyplnením voľného času. Toho však, žiaľ, v maturitnom ročníku nikdy nie je dostatok.

Keď už nacvičíte program na stužkovú slávnosť, ktorú následne absolvujete, príde na rad halda učiva, pred ktorým vás úvodné mesiace zhovievavo šetrili. Netvrdím, že by dané okolnosti boli nespravodlivé, naopak v kontexte nadchádzajúcich skutočností dávajú dokonalý zmysel. Úspešnému zvládnutiu maturitných skúšok sa koniec koncov venujeme len z vlastného záujmu.

Chcela by som však povzbudiť všetkých vás, ktorí ešte stále sedíte v radiacom module svojich voľnočasových aktivít, aby ste skúšali smelo. Pokiaľ totiž snívate o štúdiu medicíny, môžete vyskúšať dobrovoľníctvo v Červenom kríži, ak vás lákajú umelecké smery, neváhajte s výpomocou v ZUŠ-ke, ak vás trápi stav našej klímy, je možné pridať sa do organizačného tímu Fridays For Future,...

Nech už robíte čokoľvek, dovoľte si snívať a pokúste sa otestovať svoje sny aj v praxi. Buďte kreatívni a nebojte sa zapojiť aj do menej všedných záujmov. A prosím, nech už robíte čokoľvek, neprestávajte byť aktívni.

napísala **Rebeca Vašková**

Rande pred zborovňou

Na slovíčko s pani riaditeľkou

Máte nejakého obľúbeného hudobného interpreta? Ktorú pieseň od neho máte najradšej?

Oblúbený hudobný interpret: Whitney Houston, Robbie Williams, Elton John. Rada počúvam všetko, čo je melodické a tanečné.

Ktoré zviera je Vaše najobľúbenejšie a prečo? Máte nejakého domáceho miláčika?

Pre mňa najúžasnejšie zviera je kôň. Nikdy som žiadneho nemala, ani na žiadnom nejazdila, ale je pre mňa symbolom čistoty, úprimnosti, vznešenosti a pozitívnej energie.

Ktoré obdobie Vášho života považujete za najšťastnejšie a radi sa k nemu v spomienkach vraciate?

Najšťastnejšie dni v mojom živote boli dni narodení mojich detí. Nikdy som nebola šťastnejšia.

Máte nejaké životné motto, ktorým sa riadite?

Kiež mi Boh udelí silu, aby som prisvedčila tomu, čo nemôžem odvrátiť, odvahu, zmeniť to, čo zmeniť môžem a múdrosť poznať rozdiel.

Čím sa podľa Vás stáva obyčajný deň úspešným?

Pre mňa je každý obyčajný deň úspešným vtedy, keď si večer môžem sadnúť s mojimi najdrahšími, dokázať sa úprimne porozprávať o radoostiach aj starostiach, ktoré nás stretli a tešiť sa z toho, že môžeme byť spolu.

Prečo ste sa rozhodli rozšíriť ponuku vyučovaných jazykov na našej škole?

Už dlho som počula z úst našich študentov, že by sa chceli učiť aj iný

jazyk, ako len tie, ktoré sa učia na našej škole. Tak som ich vypočula.

Plánujete na našej škole aj ďalšie výrazné zmeny?

Neviem, či výrazné, ale isté zmeny mám ešte v pláne. Zmeny sú už asi viditeľné: rozšírená ponuka cudzích jazykov, súčasní prváci a kvinta si budú voliť semináre od tretieho ročníka a septimy, chcela by som vytvoriť oddychové zóny pre študentov (na to potrebujem zohnať peniažky :-), na dvore plánujeme urobiť bezpečné parkovanie pre bicykle a kolobežky. Ak sa podaria, budem rada. Každá inšpirácia a nápad aj zo strany študentov ma veľmi potešia.

napísala **Ema Bognárová**

Nová posila nášho učiteľského zboru

Pred týmto rozhovorom som bola veľmi nervózna. Ten fakt, že to bola moja prvá skúsenosť s písaním rozhovoru, aj to, že sa tentoraz nebudem rozprávať s profesorkou o mojich známkach, mi na pohode nepridal. Práve naopak, uštedril mi nežiadúcu triašku. Nakoniec však rozhovor s pani Psotovou skončil super a naša autenticita, mi tu v písanej podobe veľmi chýba. Ďakujem pani profesorku za príjemný rozhovor.

Aké predmety vyučujete?

Vyštudovala som biológiu a chémiu, ale na GAB-e učím len chémiu.

Je GAB prvá škola, na ktorej vyučujete? Ak nie, prečo ste si vybrali práve našu školu?

Predtým, som učila na základných školách. GAB som si vybrala, pretože som chcela učiť na strednej škole a GAB sa mi zdal ako super voľba.

Aké boli Vaše prvé dojmy z GAB-u? Splnil Vaše očakávania?

Nemala som očakávania, ale prvé dojmy boli veľmi pozitívne. ***„Páči sa mi tu, som spokojná a dúfam, že aj študenti sú so mnou spokojní.“***

Ako radi trávite voľný čas, prípadne máte nejaké hobby?

Rada trávim čas v prírode, najradšej turistikou alebo inou športovou aktivitou. Taktiež rada šijem a čítam.

Ste skôr ranné vtáča alebo nočná sova?

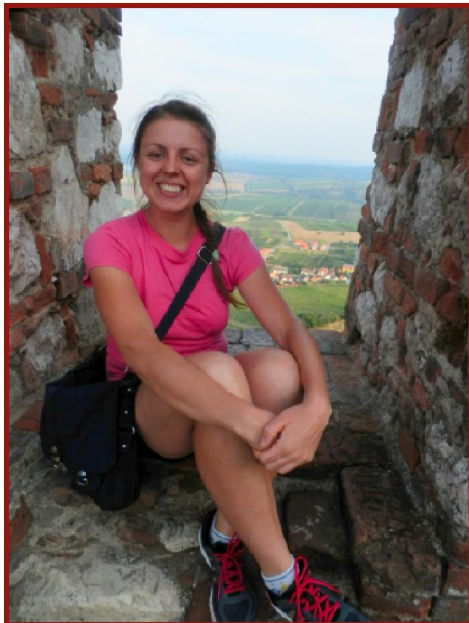
Fúú to je ťažká otázka. Ale asi som ranné vtáča.

Oblúbený film, ktorý Vás nikdy neomrzí...

Taký vianočný film, inak milujem Vianoce a volá sa Láska nebeská. Nemám problém pozrieť si ho aj v priebehu roka, lebo ho milujem.

Oblúbená kniha, ktorá Vás nikdy neomrzí...

To je ťažké. Veľa a rada čítam, mám preto veľa oblúbených kníh. Akurát čítam knihu Stojedenročný starček, ktorý sa obával, že priveľa myslí. Mám však rada aj historické knihy, ako napríklad Čiernobyľská kronika, ale najväčšiu slabosť mám pre psychologické knižky o výchove batoliat. Tehotným kamoškám na ne vždy dávam odporúčania:)). Za posledné obdobie ma však oslovili aj knihy Príbeh včiel, Požierači neba a Osamelosť prvočísel.

Snívali ste v detstve aj o inom povolaní? Prečo ste sa stali učiteľkou?

Ja som chcela byť od detstva učiteľkou, prakticky som si splnila svoj sen. Mojim vzorom bol môj skvelý učiteľ biológie a chémie na základnej škole, vďaka ktorému som aj tieto dva predmety neskôr študovala.

Aký predmet ste v škole mali najradšej, a ktorý ste mala najmenej?

Teda najobľúbenejšie predmety boli biológia a chémia, mala som ich rovnako rada. Nie som však „jazykový typ“, teda s nimi som si až tak nerozumela.

A teraz trochu páľčivejšia otázka, stál sa Vám už niekedy v laboratóriu výbuch či úraz?

Áno, stal sa úraz. Práve vtedy sme upratovali laboratórium. Ja stále hovorím, že laboratórne sklo neutierame a dotyčný sklo začal utierať. Vyšmyklo sa mu z rúk, a ako sa snažil chytiť ho zápästiami, porezal sa.

Čo Vás hnevá alebo Vám vadí na učiteľstve?

Fúha, čo má hnevá? Asi to, že sme ako pedagógovia spoločensky nedocenení, a nemyslím to z tej finančnej stránky, ale celkovo mám dojem, že sme podceňovaní a pritom máme dôležitú úlohu vo výchove. To ma

ani nehnevá, je mi to skôr ľúto.

Teraz viac pozitívna, povedzte nám o Vás pikošky, alebo nejaké zaujímavosti...

Veľmi rada čítam. Milujem knihy, čítam stále. Zbožňujem bodky a moja obľúbená farba je zelená. Mám rada líšky a včely, ktoré by som v budúcnosti veľmi chcela chovať. Zaujímavosť o mne je, že som extrémne štekľivá, dokonca tak, že sa viem štekliť sama. Niekedy ma to vie priviesť do vtipných situácií:)). Mám asi priveľa nervových zakončení... Mám taktiež zlozvyk, že si obhrýzam nechty a mimochodom nemám rada svoje ruky:D.

otázky pripravila **Johanka Holubová**

je naše druhé meno

Chalanskú časť 1.A triedy tvorí 13 chalanov, ktorí prišli na túto školu so zámerom prežiť pekné a dobré 4 roky a na záver úspešne zmaturovať. Väčšina z nás pochádza z okolitých obcí, a preto sa bez dochádzania nezaobídeme. Základné znalosti sme získali na rôznych základných školách v Senci či obciach, v ktorých žijeme. Každý z nás je v niečom inom dobrý a máme rôzne záujmy. Je tu ale jedna stránka, ktorá väčšinu z nás spája, a tou je šport. Seneckým a celosvetovým najpopulárnejším športom je futbal. Za náš klub MŠK Senec hrajú už dlhé roky Oliver Barkol, Dávid Németh a Jakub Bittara. Ďalšími žiakmi našej triedy, ktorí sa venujú futbalu sú Viktor Szimeth a Tomáš Juraj Vaško.

Viktor hrá za Kráľovú pri Senci a Tomáš za klub na vyššej úrovni a to za Slovan. Z vlastnej skúsenosti viem, že im to ide parádne. Medzi ďalšie športy patrí i floorball, ktorý najviac obľubujú Adam Svitek a Andrej Kolárik. Adam má i hudobné nadanie a to hranie na klavíri. Potom sú tu chalani ako Jakub Olšavský, ktorý obľubuje Airsoft, Timotej Strivinský rád počúva hudbu a Walter Steinhübel sa zaujíma o umenie. Majú svoje záľuby, ale občas sa športu venujú všeobecne a nevadí im. Samozrejme, šport nie je jediný koníček na svete. Tomáš Tereščák a Ronald Jančich sú toho jasným príkladom. Tomáš nestrávi hodiny na ihrisku či v hale, ale radšej dáva prednosť učeniu a zaujíma sa o vedu, históriu a iné. Je to náš triedny mozog. Ronald šport síce neobľubuje, ale plávanie mu ide veľmi dobre. Vzťahy medzi nami sú zatiaľ skvelé. Nemáme medzi sebou žiadne konflikty a sme dobrý kolektív, čo je veľmi dôležité. Spoločne sa učíme rôzne cudzie jazyky ako napríklad: angličtina, nemčina, ruština či francúzština. Myslím si, že to budú dobré a zaujímavé roky plné zážitkov a spoločne sa na ne tešíme.

za chlapcov 1.A napísal **Gabriel Vöröš**

Vraví sa, že náš ročník by mal byť elitný, ale tak uvidíme. V našej triede je 17 dievčat a každá z nás je niečím originálna. Máme rôzne záujmy a talenty. Niektoré z nás majú rady športy ako sú volejbal, crossfit, jazda na koni, karate, hip-hop, pilates alebo len chodenie do posilňovne. A potom také, ktoré majú radšej umenie - spev, gitara, flauta, klavír alebo herectvo. Takže sme veľmi všestranné a zopár z nás aj multi-talentované, to znamená, že dokážeme hrať aj na viacerých rôznych nástrojoch alebo sme zdatné v oboch smeroch. Učíme sa a ovládame rôzne cudzie jazyky ako španielčinu, ruštinu, francúzštinu, nemčinu, angličtinu, maďarčinu. Doteraz sme vytvorili dobrý kolektív a tešíme sa na ďalšie spoločné roky.

za dievčatá 1.A napísala **Natália Fodorová**

Opýtali sme sa prvákov anketu spracovala **Tereza Pienčáková**

Aký bol tvoj prvý dojem keď si prišiel/a do gymnázia?

D: Veľmi dobrý. Páčilo sa mi ako sme sa v prvý deň všetci stretli v telocvični. Páčilo sa mi, že už k nám nepristupovali ako k deckám.

CH: Môj dojem bol fajn, poznal som tu väčšinu ľudí.

CH: Bol očarujúci.

D: Najskôr som bola v strese, ale teraz je to v pohode. Celkový dojem mám dobrý.

D: Všetci tu boli ako rodina.

D: Vcelku dobrý, mierny chaos.

Keby si mal/a čarovné schopnosti čo by si na škole zmenil/a alebo odčaroval/a?

D: Zmenila by som určitú učiteľku na určitý predmet.

D: Nemenila by som nič, veľmi sa mi tu páči.

D: Pár nemenovaných učiteľov a predmetov.

D: Nič by som nemenila.

D: To aby sme nemali sedem hodín.

CH: Menší počet hodín z niektorých predmetov.

Naopak čo by si pridala/a?

D: Keby sa dalo tak by som pridala viac hodín biológie.

D: Mydlo a servítky na záchodoch.

CH: Mydlo na WC.

D: Počítač a data projektor v každej triede.

D: Viac praktických cvičení z biológie.

CH: Väčšiu jedáleň aj telocvičňu.

Aká je tvoja najobľúbenejšia učiteľka/učiteľ a prečo?

D: P.p. Strivinská, pretože je veľmi milá a vie dobre naučiť a vedie ma k môjmu snu od malička, čo je spievanie. A veľmi mi v tom pomáha a podporuje ma a ja jej za to veľmi ďakujem. A má úžasné hodiny.

D: Pani prof. Psotová, máme s ňou dobré labáky a zaujímavé hodiny.

CH: Každého učiteľa si vážim rovnako.

CH: Nemám problém so žiadnym učiteľom/učiteľkou, ale najobľúbenejší je asi pán profesor Maľa, jeho hodiny sú veľmi zaujímavé a výborne vysvetľuje.

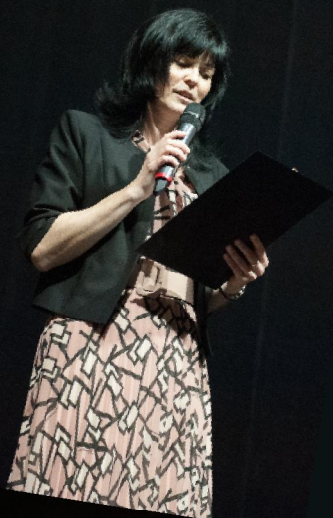
D: Pani prof. Vietorisová. Hodiny s ňou ma veľmi bavia. Učí zaujímavým a zábavným spôsobom.

D: P.p. Vietorisová, pretože sa mi páči jej spôsob vyučovania a to, ako sa ku nám správa.

Všetko naj

lepší GAB!

SKRYTÉ

TALENTY

Ad'a Balúchová

Reálna tvár youtube

Povedz nám na začiatok niečo o sebe.

Ahoj! Ja som Adri a vitaj na mojom kanáli! :D Teraz si pripadám, akoby som začínala natáčať svoje video, ale pekne poporiadku. Výška a váha vás asi zaujímať nebudú, tak skúsím byť stručná. Som bežné dievča, ktoré sa „konečne“ dočkalo dospelosti, navštevujem gymnázium, voľné chvíle od učenia si krátim natáčaním na Youtube, cvičením alebo brigádami.

Ako si sa dostala k YTB? Aký bol tvoj prvý impulz začať natáčať?

Ešte si živo pamätám, keď som objavila prvú youtuberku (dokonca to bola Američanka), ako si robila rôzne účesy a make-up. Veľmi sa mi to páčilo a tak som mala prezreté takmer každé jej video (teda v tej dobe som celý úvod vždy preskočila, keďže som anglicky takmer nič nerozumela) a vlastne hneď vtedy som vedela, že by som skúsila niečo podobné a natočila som svoje video. A teraz držte si klobúky – PO ANGLICKY. Ale nie, nevedela som, čo rozprávam, ale cítila som sa originálne. Asi by som mala poďakovať Bohu, že som ho z tabletu nevedela zverejniť a teda teraz sa všetci nezabávame na mojich detských pokusoch.

Aké typy videí najčastejšie natáčaš?

Spočiatku som natáčala naozaj čokoľ-

vek, čo mi napadlo. **Teraz sa snažím robiť najmä videá, ktoré ľuďom môžu niečo dať, pomôcť, poradiť.** Ale poslednou dobou ma veľmi baví byť vtipná alebo skôr SNAŽÍM SA byť vtipná a samotným editom z toho videa nejako vznikne čosi, čo niektorých baví (teda ak mi sledovatelia neklamú). V skratke, nájdeš u mňa naozaj čokoľvek.

Ako si zo začiatku propagovala svoj kanál?

Nijako, nie som miliónár, aby som si platila reklamy. Jedinou mojou reklamou je Instagram, kde ma sleduje viac ľudí, než na Youtube.

Mala si niekedy chuť prestať točiť?

Nikdy. Je to asi tým, aký som typ človeka, moja rodina a kamaráti ma podporujú a to je pre mňa najdôležitejšie.

Existuje pre teba nejaká hranica, čo vo videách povedať a čo nie?

Spočiatku som bola zdržanlivá a nechcela som hovoriť veľa, avšak časom som to pozmenila a **verní sledovatelia ma už poznajú asi lepšie, než moja mama (prepáč, mami :D).**

Máš aj iné záľuby okrem YTB?

Ako som spomínala, čas si okrem natáčania, rada krátim aj cvičením, zábavou s kamarátmi či rodinou. Tiež rada pečiem, či varím a nejakú tú pozornosť si vyžaduje aj môj havo.

Oblúbený film, seriál, kapela?

Film – LOL, seriál – Oteckovia, kapela – Metallica.

Kam sa chystáš na výšku?

Pravdepodobne do Prahy.

Vieme, že si strávila rok v Amerike. Aké boli tvoje dojmy a čo by si odporučila?

Na Ameriku spomínam veľmi rada. Neskutočne mi chýba najmä pozitívita miestnych ako aj môj malý „braček“ a celkovo to, že je to iný svet. Nemenila by som a určite by som všetkým odporučila skúsiť si to na vlastnú kožu!

otázky pripravila **Mirka Maťašáková**

Nemám sa čo sťažovať, minulý rok let cez Atlantik, cieľová destinácia Quebec, tento rok brehy ďalekého východu – Hongkong a zhora náhod priniesla zastávku v Dubaji. Trojica účastníkov medzinárodnej geografickej olympiády si slušne profituje z financií ministerstva školstva. K reprezentačnej zostave Slovenska sa tentokrát pridala nová členka a zárukou, že slovenský tím nezostane zabudnutý kdesi v úzadí po večeroch učiac sa na izbách, je legendárne duo teamleaderov Gabo a Fero. Aj keď v prípade prenechania líderských kompetencií na ich pleciach by sme riskovali všeličo, vrátane zmeškania letu či otravy alkoholom. Napriek všetkému a so všetkou skromnosťou bol Team Slovakia údajne opakovane označený za najsympatickejší a najviac cool na tohtoročnom iGeo a počas záverečného ceremoniálu si vyslúžil najbúrlivejší potlesk. Treba uviesť na správnu mieru charakter a atmosféru podujatia. Bežná je tendencia predstavovať si medzinárodné súťaže ako mimoriadne oficiálne, poctivo zorganizované. Množstvo pravidiel, dress code v štýle kostýmčekov a motýlikov, slušní a zdvorilí účastníci, z ktorých výraznú väčšinu tvoria zástupcovia stereotypnej skupiny mladej inteligencie, takzvaní autistickí kockatí nerdi charakteristickí rezervovanosťou, zamrznutým výrazom tváre, nohavicami vytiahnutými až po pás a okuliarmi s hrubými sklami. Aká je teda realita medzinárodných olympiád? To neviem, nebudem generalizovať, ale viem ako vyzerá jedna z nich:

Plánovaná (oficiálna) časť

Mávanie vlajčkou na ceremoniáloch, depresia a vyčerpanie na smrť po troch hodinách písania written testu, hľadania unikovej cesty po inštrukciách ohľadom terénnych cvičení, takzvaného fieldworku, ktoré však vyzneli skôr ako plánovanie teroristického útoku, no nakoniec sa z toho vyvinul výlet podobný tým školským. Súťažné testy a plánované aktivity, vrátane kultúrneho večera, exkurzií tvorili časovo najväčšiu časť programu. V spomienkach však zanechal tie najplytšie stopy.

Neplánovaná časť

To je tá irónia osudu, keď v konečnom dôsledku v absolútne malichernom strachu pred terénnymi úlohami, zrazu pri raňajkách ozná-

mia, že úlohy sa v daný deň rušia. Dôvod? Taká malichernosť, že k Hongkongu sa blíži tajfún. Pocity strachu pôvodne namierené k obavám ohľadom život ohrozujúcich dôsledkov pokašľaného fieldworku, vystriedal strach o vlastné zdravie. Nakoniec sme tropickú cyklónu, ktorá mimochodom Hongkong nakoniec obišla, pokojne prečkali hraním kariet a

pojedaním ázijských sladkostí. Bohužiaľ, obávaný fieldwork si nás nasledujúci deň počkal. Keby to už teraz nebolo dostatočne zaujímavé, treba podotknúť, že počas celého pobytu sme jedným očkom sledovali miestnu politickú situáciu. Prodemokratické protesty, demonštranti v uliciach mesta sú posledné mesiace v Hongkongu samozrejmosťou. Situácia začína eskalovať. Plánovaný generálny štrajk presne na deň nášho odletu. Sociálnymi sieťami koluje video čínskej armády pripravenej násilne zasiahnuť v Hongkongu. Až nás teamleaderi počas workshopu o kaligrafii, v ktorej sa mi mimochodom mimoriadne darilo, vyrušili kvôli súrnym

záležitostiam. Nasledujúci deň o 7.00 boarding. Letenky prebookované, slovenský tím odchádza pred celodennou exkurziou a záverečným ceremoniálom. Teda Hongkong so všetkým, čo k nemu patrí, no napriek predčasnému odchodu sme si posledné chvíle naplno užili.

Socializovanie sa

Veta, ktorú opakujem neustále: „**iGeo mi umožnilo stretnúť ľudí z celého sveta, spoznať nové kultúry, vytvoriť nové priateľstvá, to je to najkrajšie a najhodnotnejšie, na čo budem spomínať...**“. Napriek kliše zneniu, to tvrdenie definitívne zostáva pravdivé a výstižné. V podobnom duchu sa skutočne niesol minulý rok náš pobyt v Kanade, ktorý by som opísala ako taký pokojný a pozvoľný, najmä v porovnaní s Hongkongom tento rok. Priznávam, že v Kanade som patrila k tým, ktorí po večeroch nasávali základy klimatológie a tektonických procesov. Konverzácie s ostatnými účastníkmi boli veľmi zdvorilé a skôr opatrné, napriek tomu však bezpochyby veľmi zaujímavé. Socializácie však bolo pomenej, keďže sme bývali ďaleko od väčšiny účastníkov. Tu prichádza ten kontrast rozľahlej Kanady a kompaktného Hongkongu. Kampus Education University of HK bol výrazne menší, menšie vzdialenosti, vďaka čomu sme všetci boli k sebe bližšie. Totiž celý pobyt v Hongkongu sa zdal viac zhustený. Ako pri kompresii plynu hustota častíc rastie, preto dochádza k častejším zrážkam, objem sa znižuje ale rastie teplota...

To čo sa stane na iGeo, zostane na iGeo...

Časopriestorová kompresia spôsobila nárast počtu fyzických zrážok, zvýšenie frekvencie výskytu vtipných momentov a dvojzmyselných poznámok; umožnila čiastočnú kamufláciu dôsledkov a dôkazov opomenutia pravidiel. Ved' pri takej hustote, kto by si všimol tých opitých aziatov, grandiózne prejavy a nehanebné Britky zo všetkých síl usilujúce

sa o pozornosť opačného pohlavia. Život začína po zotmení, veľmi rýchlo sa prejavilo, kto využije každú voľnú chvíľu na nadväzovanie kontaktov a kto má iné priority. Napríklad tímy Čína Peking či Japonsko dodržiavali zásadu desiatich hodín spánku pre optimalizáciu sústredenosti počas testov. Ďalší ešte stále vnímali iGeo ako serióznu súťaž (Holanďania, Poliaci, Rumuni alebo takí Daní, ktorí ak neprinesú určitý počet medailí, súkromný sponzor ich prestane podporovať). Najhlučnejšia parta bola jasná– Central and Eastern Europe (CEE) a Commonwealth. Dôkazy prítomnosti jedincov pochádzajúcich z regiónu CEE budú na kampuse badateľné ešte veľmi dlho, ktovie dokedy budú domáci nachádzať po kampuse prázdne fľaše Demänovky... Každopádne však sa CEE a Commonwealth tento rok nenechali zahanbiť, okrem pozície kráľov nocí, vychytali slušný počet medailí, ktoré sú koniec-koncov všetkým (okrem Dánov) pomerne ukradnuté.

Experience Dubai

Poslednú noc zostali naše postele prázdne, aby sme ešte výraznejšie znížili priemerný počet hodín spánku počas iGeo 2019, tipujem to na 4 hodiny spánku denne. Len podvečer sme sa dozvedeli, že odchádzame a museli sme predsa so všetkými rozlúčiť, posledné momenty si užiť akoby... boli úplne posledné. Načo sa však utápať v žiali, hurá do Dubaja! Vzišla z toho neplánovaná zastávka na deň v Dubaji. Spôsobilo nám to také komplikácie, ako zmestiť Burj Khalifa do jedného záberu, príliš silno nastavená klimatizácia v luxusnom nablýskanom Dubai

Mall, čo je mimochodom jedno z najväčších nákupných centier na svete, samozrejme s poriadne prešvihnutými cenami. Arabský svet alkoholu príliš neholduje, čo sa prejavilo na jeho cenách, čo pocítili naši teamleaderi. Pre Gaba a Fera je deň bez pohárikú nonsens, veď prečo je geografická olympiáda číslo jeden ak sa jedná o zábavu.

Thank you, Hongkong

Posledný let, Dubaj – Viedeň. Znova som mala to šťastie na miesto pri okne. Práve som videla svet. Umelé ostrovy v blízkosti Dubaja

imitujúce mapu sveta. No videla som svet aj v tom pravom zmysle slova, nielen pohľad spoza skla. Mapa mi ožila pred očami. Za posledný týždeň som hľadala z Victoria Peak na vertikálnu džunglu, panorámu globálneho obchodného a finančného centra stelesňujúcu pokrok človeka, prienik východu a západu, ktorý sa však pred očami stráca. Všetko obklopené tou reálnou džunglou, vzduch je ťažký, atmosféra hrá stále prím, veď na čo som sa najviac tešila domov – dobré európske jedlo a príjemné mierne podnebie, po monzúnovom Hongkongu a 40 stupňoch v Dubaji. Myšlienky ma na chvíľu zavalili do

Kanady, do centra večerného Quebecu, naokolo počuť francúzštinu, ktosi hrá vianočné piesne hoci uprostred leta. A tie lampáše zdobiace terasy podnikov, také Francúzsko na brehoch Kanady. Môj svet je razom farebnejší, feed na facebooku jazykovo pestrejší, pamäťové stopy hrejivejšie. Striedavo počúvam arabskú, indickú a švédsku hudbu, let s Emirates je zážitkom sám o sebe, len toho škatulkového jedla a instantnej kávy mám už celkom dosť. Pritom sa poho-

tovo rozprávame s tímovými kolegami, hodnotíme priebeh výletu, spomíname na Kanadu, srandu z celoštátka a sústreďení, hovoríme si o plánoch do budúcnosti. Veď zrejme to je posledný raz, čo sme takto spolu, to najsmutnejšie na tom celom. Spájajú nás spoločné momenty frustrácie, radosti z úspechu, vtipné okamihy, z ktorých vznikla nekonečná zásoba interných memes. Hoci reálne sme spolu strávili pár týždňov, tie však zahŕňali najintenzívnej-

šie zážitky v živote. Momenty, keď si človek povie, že stojí za to žiť. To vzrušujúce, dobrodružné, neopakovateľné.

Thank you, Hongkong. Thank you, Team Slovakia. Thank you, all of those who made iGeo happen. Thank you. You are making life worth living.

napísala **Nina Bučková**

Prečo Nie??

Ako ste si iste už mnohí všimli, na pôde našej školy sa v poslednej dobe výrazne zdvihol počet sladkých dobrôt. Môžeme za to práve my. Ahojte! Sme žiaci 3. A a oktávy a pod záštitou JA Slovensko budeme v nasledujúcich mesiacoch pôsobiť na trhu ako firma **ŇI TREATS**. Náš produkt (**ňi!**) je jedlé cesto, ktoré je, narozdiel od toho, ktoré na Vianoce potajomky kradneme mame z misy, zdravotne nezávadné. Nespôsobí vám teda bolesť brucha, ale iba zlepšenie nálady a prípadné osladenie prestávky. Medzi naše plány patrí okrem iného najmä rozširovanie príchuť nášho ňi!, takže sa môžete tešiť na mnohé novinky a špeciality. Ako firma máme za sebou predaj akcií, aj prvé valné zhromaždenie a už čoskoro si naše produkty budete môcť kúpiť napríklad aj na seneckých vianočných trhoch, ktoré budú prebiehať medzi 6. a 18. decembrom. **ňi!** - je všade!

P.S.: Nezabudnite nás sledovať aj na instagrame!

napísala **Dominika Nagyová**

Pravá tvár

THE DUKE OF EDINBURGH'S INTERNATIONAL AWARD

expedície

Keď mi 23. mája o 5:00 ráno zazvonil budík, prvá myšlienka, ktorá sa mi prehnila hlavou bola, že ak prežijem nasledujúce dva dni, už prežijem fakt všetko. Hneď, ako som sa vygúľal z postele a obliekol sa, hodil som na chrbát batoh a s výrazom na tvári postrádajúcim akýkoľvek náznak nadšenia, som si to nasmeroval na autobusovú stanicu. Už z diaľky som cítil skleslé pohľady mojich expedičných spoločníkov. Keďže sme dobre vedeli, do čoho ideme, nebolo nám všetko jedno. Naše obavy mala na svedomí aprílová cvičná expedícia, ktorú by som radšej ani nekomentoval. Inak povedané – spánok v 0 stupňoch, ťažké batohy a veľa otlakov na nohách. Jediný, kto prekvital dobrou náladou a elánom, bola stále Zuzka, ktorá si už netrepežlivo študovala mapu našej trasy.

Našou štartovacou destináciou bol Limbach – dedinka pri Pezinku. Keďže sme vďaka meškajúcemu autobusu do Pezinka zmeškali ďalší spoj do Limbachu, museli sme si nájsť iný spôsob, ako sa tam dostať.

Vtedy Chiara povedala: „Zavoláme si taxík!“ A tak sme sa šiesti študenti seneckého gymnázia s obrovskými batohmi na chrbtoch natrepali do dvoch taxíkov a s úľavou, že tam nemusíme ísť pešo, sme si to namierili priamo do Limbachu. Tam na nás už nedočkavo čakali pani profesorka Drobná s pani profesorkou Hrozňanovou. Po dôkladnej

kontrole našich batohov, či máme všetko, čo potrebujeme, nám spravili fotku, ktorá už o pár minút svietila na školskom instagrame. Usmiali sa a popriali nám šťastnú cestu.

A tak sme my – chrabrý tím Búchačov v zložení Zuzka, Veronika, Kiko, Chiara, Kika a ja odštartovali našu kvalifikačnú expedíciu. Po prvých dvadsiatich minútach neustáleho sťažovania sa zavládlo v tíme ticho. Neviem, či nás vyčerpal strmák, ktorý sme práve vyšľapali, alebo to bolo tým, že nám pomaly dochádzalo, že expedícia nie je až taká hrozná, ako sme očakávali. Koniec koncov, mali sme oveľa ľahšie batohy, keďže po cvičnej expedícii sme zistili, čo potrebujeme a čo nie a naše svižné tempo, ktoré nasadila Zuzka tiež nebolo na zahodenie. Už o pol hodinu sme dorazili k prvej zastávke, kde sme doplnili energiu rožkami s Májkou a teplým čajom. Zuzka nás tiež nadopovala hrozným cukrom a dobrá nálada ďalej stúpala. Hovorili sme si, aké je to celé vlastne celkom fajn a hlavne, ako nám to dobre a rýchlo ide. Podľa toho, aké sme mali tempo nás od cieľa delili už iba 3 hodiny. To sme ešte nevedeli, ako veľmi sme sa mýlili.

Po dvoch hodinách svižnej chôdze lesom Malých Karpát sa nám niečo prestalo pozdávať. Trasa k najbližšej zastávke mala totiž podľa mapy trvať len hodinu a pol a naše svižné nohy nám ju mali skrátiť ešte o ďalších 20 minút, preto sme nerozumeli, ako je možné, že zastávka stále nie je v dohľade. Po 15tich minútach aktívneho študovania mapy sme zistili, že sme ZLE ODBOČILI! Od našej predošlej zastávky sme sa mali držať vpravo, no my sme si to plnou parou napálili doľava a ešte sme si nadišli hodinu a pol cesty. Keď sme to zistili, zavládlo úplné ticho. Všetci sme bez jediného slova pozerali do zeme a myslím, že **každému aspoň na chvíľu v hlave zarezonovala myšlienka zostať tam, kde sme boli a už sa odtiaľ v živote nepohnúť**. Po chvíli sa Zuzka s Kikom poriadne nadýchli, chopili sa mapy a začali hľadať inú cestu. To sa im našťastie aj podarilo. Avšak hodinu a pol zbytočného chodenia nám už nikto nevráti a to si plne uvedomovala naša Veronika, ktorá sa neustále sťažovala a svoju nespokojnosť dávala pocítiť všetkým, no najmä Zuzke, ktorá bola zodpovedná za navigáciu.

Keď sme konečne dorazili na Čermákovu lúku (naš cieľ), zhodili sme na zem batohy a víťazoslávne sme si zakričali. Nastal čas urobiť si oheň. Keďže asi 2 hodiny pred naším príchodom pršalo, všetko drevo bolo mokré a tým pádom nepoužiteľné. Skúšali sme všetko: zapalovať toaletný papier, nastriekať do ohniska zdravotnícku dezinfekciu, sušiť mokré polená. Nezabrali ani drevené piliny, ktoré sme našli pod altánkom

na lúke hoci boli úplne suché. Až po hodine neustáleho frflania sme zistili, že sú to asi piliny na hasenie ohňa a nie na zapalovanie. Keď o 2 hodiny dorazil aj druhý tím, dobrovoľne sme zverili robenie ohňa do rúk im. Ani oni však nepochodili. Skončili sme teda

pri sáčkových polievkach a instantných bolónskych špagetách, ktoré sme si spravili na prenosných plynových kahanoch. Veronika sa ale nechcela uspokojiť s instantnou večerou a vyhlásila, že neodmysliteľnou súčasťou každej stanovačky je opekanie špekačiek. Nezastavilo ju ani to, že sme nemali poriadny oheň a nechala si opieť špekačku na ohni, ktorý pred ňou robil Kiko za pomoci zapalovača a repelentu. Keď do nej po pol hodine opekania konečne s chuťou zahryzla zistila, že nechutí práve tak, ako si predstavovala. Nakoniec sa teda aj ona uspokojila s instantnými bolónskymi špagetami. Večer sme zakončili dlhou debatou pri ohnisku za svetla čeloviek a následne sme sa všetci pobrali spať.

Na druhý deň, keď sme o šiestej ráno vstali, sme sa všetci zhodli, že sa na lúke nechceme veľmi zdržiavať a radšej by sme sa pobrali plnou parou naspäť domov. Dali sme si teda rýchle raňajky v štýle briošiek a sušienok, zbalili stany a spacáky a vybrali sa do našej finálnej destinácie – Modry. Cesta do Modry nám ubehla rýchlo a našťastie sme sa počas nej nestratili. V Modre nás už čakali pani profesorky Drobná a Hrozánová. Hneď po príchode nám zagratalovali, že sme celú expedíciu zvládli a my sme si spolu ako tím víťazoslávne zakričali a s úsmevom na tvári sme sa vybrali na autobus smerom do Senca. Na konci sme sa všetci zhodli, že táto kvalifikačná expedícia bola oveľa lepšia, ako tá cvičná a že sme si ju aj dosť užili. **Myslím však, že hovorím za všetkých keď poviem, že nasledujúci víkend sme sa nikto ani len nepohli z postele. :D**

napísal **Tim Köppl**

„V programe DofE si vyberiete 3 aktivity, ktorým sa budete počas najbližších mesiacov venovať. Ako hlavnú aktivitu som si vybral šport - v mojom prípade volejbal. Naučil som sa tiež pracovať s deťmi, keďže som pomáhal ako dobrovoľník v basketbalovom krúžku. No a do tretice som vyskúšal štrikovanie, pretože ma zaujalo, že si môžem urobiť vlastné rukavice. Vznikol z toho síce nakoniec šál, ale rukavice plánujem tiež urobiť.“

„Bol som tretiak, keď som DofE vyskúšal a nikdy by som nemenil.“

„Naučil som sa veľa nových vecí.“

napísal **Tomáš Chmelík**

Čaká nás

6.12. sa konajú **imatrikulácie**.

od 11.12. do 12.12 prebieha **deň otvorných dverí pre de-
viatakov**.

17.12. od 16:00 do 19:00 sa uskutoční **Advent na GAB-e**. Každá trieda bude mať svoj stánok a rodičia sa môžu prísť pozrieť aj do tried na vianočnú výzdobu.

V druhom decembrovom týždni čaká žurnalistov aj diskusia s novinárkou Tatianou Vavrovou z magazínu Forbes - témou bude **AKO UROBIŤ DOBRÝ ROZHOVOR**. Kto má záujem pripojiť sa, môžete sa prihlásiť u Dominiky Polgárovej v kvinte.

20.12. nás čakajú **triedne besiedky**.

15.1. **Sú ľudia kriticky mysliace bytosti?** Ako rozoznať pravdu a lož na FB? Na tému kritického myslenia sa porozprávame s novinárom Vladimírom Šnidlom.

február - **Deň otvorných dverí pre piatakov**

- **SWAP na tému ZIMA-JAR 2020** - swap je akcia na výmenu oblečenia (šetrenie životným prostredím) Prineste si max. 10 ks oblečenia, ktoré je pekné, ale vy ho už nepotrebujete a max. 10 ks oblečenia si odnesiete.

Oblečenie dámske, detské, pánske. Oblečenie prineste prosím ČISTÉ, NEPOŠKODENÉ, POUŽITEĽNÉ – z takej istej kvality si budete môcť zase vybrať aj vy.

Predajné stánky: ŠPAJZKA, ECOTERRA, EKONETKA + kávačka, koláčky, nápoje.

Z pohľadu Žiackej školskej rady

Žiacka školská rada, ktorej členmi sú zástupcovia jednotlivých tried, aj tento rok pripravuje rôzne akcie, ako aj niečo nové, a tak už od začiatku školského roka začala plánovať aktivity na tento školský rok.

Objavia sa aj staré podujatia, ktoré sa pomaly stávajú na našej škole tradíciou, ako napríklad súťaž o najkrajšiu vianočnú

výzdobu či valentínska pošta. Taktiež momentálne pracujeme aj na tohtoročných imatrikuláciách v rézii našich tretíakov a septimanov. Ich dátum bol tento rok z dôvodu konania sa slávnostnej akadémie posunutý, a tak našich nováčikov privítame v deň Mikuláša.

Dalšie podujatie, ktoré už taktiež patrí k zaužívaným, sú Študentské voľby. Tento rok sa u nás na škole odohrajú parlamentné simulované voľby, ktorých sa budú môcť zúčastniť všetci žiaci od 15 rokov.

Taktiež momentálne prebieha príprava školského merchu, o ktororej vás budeme bližšie informovať na našom gabstagrafme a nástenke ŽŠR.

Tento rok by sme taktiež radi priniesli formát besied, ktorých sa môžete zúčastniť po vyučovaní. Najbližšia beseda bude na tému štúdia v zahraničí počas strednej školy, ktorej hosťami budú žiaci, ktorí tento pobyt absolvovali.

A záver školského roka by sme radi oslávili niečím veľkolepým, avšak to si zatiaľ necháme ako tajomstvo, na ktoré sa môžete tešiť už teraz.

Taktiež by sme radi pripomenuli, že žiacka školská rada má riešiť

akékoľvek pripomienky, sťažnosti, postrehy či nápady žiakov na akékoľvek tému týkajúcu sa školy a počas celého roka sa na nás môžete s čímkoľvek obrátiť.

Za ŽŠR napísala **Nina Hečková**

Nauždy

Zachová

ECOtips

Pre niekoho je ekológia „otrepaná“ téma, ktorú počúvame už na každom kroku. Niekedy si pripadáam ako pokazená platňa, ako neustále opakujem rodičom aby boli „eko“. Možno asi preháňam, ale globálne otepľovanie je reálnou hrozbou našej budúcnosti. A to, že som aj ja súčasťou tých 7,7 miliárd ľudí na Zemi, mám záujem pomôcť aj iba tzv. bábätkovskými krôčikmi. A chceš pomôcť aj ty, pripájam pár tipov. (Myšlienkou tohto článku, nie je ti niečo prikazovať a ani ja nie som 100%-ná, preto článok prosím zober s rezervou.)

1. Nájdí si vzor, ktorý ťa bude motivovať.

Hoci len tvoja mamina či sesternica. Žijeme v modernej dobe infulencerov, tak to využij, na sociálnych sieťach vieš nájsť aj ľudí zaoberajúcich sa ekológiou. Mojim prvým vzorom bola Natália Pažická, ktorá sa hlavne prezentuje na Instagrame, ale má aj tri videá o problematike, ako napríklad fast fashion, vegánstvo či zero waste. Sú vysvetlené jednoducho a pomohli mi aj pri rešerši pre tento článok. Vie ľahko vysvetliť aj mne úplne vzdialené témy. Ďalšia osoba, ktorá ma motivuje je Kirsten Leo, obyvateľka Grécka s americkým prízvukom, ktorá pôsobí nielen ako tvorca na Youtube (zaoberá sa hlavne o fast fashion) ale pohybuje sa aj na Instagrame.

2. Daj si výzvu, ktorá ťa možno obmedzí.

A možno by si si ju nikdy nedal. Ja som si dala so sestrou výzvu, že 6 mesiacov nebudeme nakupovať vo fast fashion. Čiže nakupovať budem len secondhandoch, či v slow fashion obchodoch. Nevieť, či to zvládnem, ale o tom to je. Ideš do niečoho, čo nevieš ako skončí a či to dáš. Nemôžem tým hneď pohrdnúť, lebo neviem, či sa mi po tých 6 mesiacoch možno takýto „život“ zapáči a k mojim minulým návykom sa už nevrátim. Alebo si daj výzvu, že doma budete mať 2-krát do týždňa bezmäsitý deň. Po tomto sa asi na mňa vrhne lavína kritikov, ale je to na tebe, akú výzvu si vyberieš.

3. Nakupuj zero waste.

Jeden obyvateľ Slovenska (vrátane detí) vyprodukoval v roku 2017 priemerne 390 kilogramov odpadu(ročne)-Denník N. Slovensko celkovo vyprodukovalo viac ako 14 miliónov ton odpadu(z toho 2,1 milióna tvorí zmiešaný odpad).

Nakupuj do vlastných vrecúšok, tašiek, nádob,... Je nemožné dosiahnuť úplnú nulu, ale podľa týchto bodov (tzv. 5 O) sa k zero waste vieš priblížiť. A to sú:

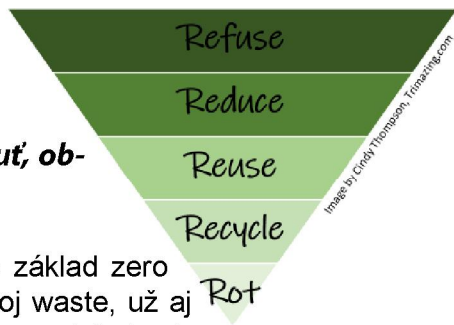
odmietnuť- čo nepotrebuješ

obmedziť- čo potrebuješ

obnoviť- čo spotrebuješ (tip 3)

odseparovať- čo nemôžeš odmietnuť, obmedziť či obnoviť

odkompostovať(odhniť)

Tieto body sa prezentujú ako základ zero waste. Nie je až také ťažké znížiť svoj waste, už aj Senci vieš nájsť bezobalový obchod so suchými potravinami, čapovanú drogériu, kde okrem netoxických aviváží, nájdeš aj zubné tablety ako alternatívu zubnej pasty.

4. Zisti si o svojom meste zaujímavosti a užitočné miesta.

Tieto informácie ti môžu pomôcť pri zmene návykov či konkrétnej ceste k zero waste. Napríklad si zisti ako funguje separovanie v našom meste. Ja ti ukážem miesta, kde sa oplatí zájsť. Keď som si hľadala informácie o Senci, bolo to ťažšie, ako som si myslela. Predsa len nežijeme v hlavnom meste. Nejaké som však našla, a tak vám píšem aj adresu, aby ste si ich mohli nájsť...

Špajzka- bezobalový obchod potravín, kde ak si donesiete vlastné nádoby, dostanete zľavu. Nájdete ju na Lichnerovej ulici 38. Ecoterra- čapovaná drogéria s avivážami, šampónmi, ale aj prírodnou kozmetikou. Produkty majú certifikáty, ktoré preukazujú, že sú z organických zdrojov a sú netoxické. Nachádza sa na Lichnerovej ulici 41/A. Textile house(secondhand)-sekáč, ktorý nájdeš asi v každom meste, má pobočku aj v Senci. Môžeš k nim nakuknúť, sú na Námestí 1.mája 9. Tento tip sem píšem, pretože moje okolie nevedelo kde sa nachádza, takže aj, ktorí dochádzate, nájdete ho.

Toto sú niektoré užitočné miesta, ktoré nájdete v Senci, teda o ktorých viem, ale verím, že nejaké sa ešte nájdú.

Ako stráviť sviatky uvedomelo?

Sviatky sú pre každého z nás inak dôležité. Je to čas, kedy si máme podľa mňa oddýchnuť spoločne s rodinou. Preto je tento tip bonus a nemusíš sa ním riadiť. Lebo pokaziť si sviatočnú atmosféru len kvôli tomu, že máme vynadáš za to, že do kapustnice dala klobásu ako každý rok ti určite nestojí za to. Alebo sa nahneváš na babku, že ti dala sadu šampónov, ktoré sú v plaste a nie sú vegánske. Preto som najprv váhala nad tým, či toto vôbec napíšem. Je však pravda, že sviatky vieš stráviť aj príjemne a zároveň uvedomelo. A tak, keď kupuješ darčeky, dám ti pár tipov:

Daruj zážitok – vydrži v pamäti dlhšie ako materiálna vec a ak máš súrodencov, je to super spoločný darček pre rodičov.

Podpor lokálny trh – keď už si stavil na materiálny darček, podpor slovenskú značku. Ponožky, namiesto z fast fashion, kúp napríklad Fusakle (super e-shop na veselé páry je 2ponožky.sk)

Baliaci papier nahraď taškami – musím priznať, že si dosť užívam balenie darčiekov, ale papier ľudia roztrhnú, pričom taška ešte bude použiteľná. A ak máš kreatívneho ducha, môžeš vyrobiť originálne šetrné balenia, ktorých veľa nájdeš na internete.

Daruj „zodpovednú čokoládu“ – verte, neverte aj čokoláda má svoju temnú stránku. Je to biznis, kde 90% zamestnancov tvoria deti, ktoré boli unesené, či predané do otroctva. Tak ako aj vo fast fashion pracujú 12-14 hodín, kde sa stavajú nebezpečiu pesticídov a sú obeťmi fyzického násillia. Dokonca za to nedostanú zaplatené a práve čokolády s certifikátom Fairtrade s týmto nesúhlasia. Dokonca u výrobcov s certifikátom nájdeš aj vianočné kalendáre, ktorými môžeš aj trochu oneskorene niekoho potešiť na Mikuláša.

FAIRTRADE

napísala Johanka Holubová

Obliekanie sa bez následkov?

Nedostatočné používanie zakúpených vecí. Zlá kvalita, avšak cenová dostupnosť. Opätovná návšteva obchodného domu priam na týždennej báze a navyšovanie sa nepotrebného oblečenia. Aj takýto spád môže mať pravidelné nakupovanie, ku ktorému vonkajšie okolnosti tak neobľomne nabádajú. S odpoveďou na súčasný vzostup fast fashion prišla skupinka ľudí z Kalifornie pri organizácii podujatia SWAP, jedineč-

ným nápadom svojej doby. Reagovali hlavne na skutočnosť, že ľudia častejšie nakupujú a aj častejšie vyhadzujú. Z vyhodeneného oblečenia, z ktorého takmer všetko má potenciál byť recyklované sa v skutočnosti recykluje 25% iba v Británii.

Akú myšlienkou priniesli organizátori SWAP-u? Chceli dať ľuďom možnosť vymeniť svoj dávno zapadnutý kus odevu za niečo nové, jedinečné, a tak predĺžiť životnosť nepoužívaného oblečenia darovaním niekomu inému. SWAP je otvorený pre kohokoľvek. Zväčša ho nájdete v rozľahlej miestnosti, z ktorej si po uhradení drobného vstupného (približne 2- 5€) môžete vziať akýkoľvek odev. Na SWAP-e sa vymieňa oblečenie v dobrom stave, avšak je možné priniesť aj poškodené (nie však zničené) kusy, ktoré poslúžia na ďalšiu recykláciu. Každý môže s niečím prispieť – predsalen, predpokladá sa, že človek pravidelne nosí iba 20% zo šiat, ktoré vlastní.

Svoj malý SWAP by sme chceli zorganizovať aj na gymnáziu, niekedy na začiatku budúceho roka. Potešíme sa návštevníkom ako aj záujemcom o dobrovoľníctvo.

*napísala **Petra Masárová***

Spomienky na štúdium pána Zverbíka

*otázky pripravila **Romanka Hoffmannová***

Čo sa vám na GAB najviac páčilo?

Najviac sa mi páčilo, že gymnázium v Senci je malá škola, chodilo tam menej žiakov ako na bratislavské gymnáziá a takmer všetci sme sa medzi sebou poznali – zo školy, z mesta, zo sídliska. Tiež si pamätám, že som sa tešil, keď pán učiteľ Rafaj (učil nás telocvik) obnovil volejbalový krúžok na škole a my chalani – bol som vtedy druhák – sme s ním začali trénovať a veľmi skoro aj hrať volejbalovú súťaž. To nás veľmi bavilo a čoskoro sa nám aj začalo dariť, vyhrávali sme čoraz viac zápasov. Aj s ťažkými súpermi. Stali sme sa super partiou. S niektorými z vtedajších spoluhráčov sme sa stali dobrými kamarátmi a dodnes spolu hrávame volejbal. Aj keď už len tak... rekreačne.

Aký bol váš najlepší zážitok?

Vlastne tiež súvisí s volejbalom. Dodnes si pamätám, ako som priamo zo stužkovej slávnosti cestoval skoro ráno (bez spania) na dôležitý volejbalový zápas. Už si nepamätám, či sme vyhrali... no pamätám si, že som vedel, že je to pre náš tím dôležitý zápas, že som veľmi chcel vyhrať, a preto som vôbec necítil únavu po prebdenej noci.

V ktorých rokoch, ste tu študovali?

1988 – 1992

Gymkáč odporúča

Triple Frontier

Triple Frontier je akčný „ist“ film, ktorý patrí medzi filmy z produkcie Netflixu a pre milovníkov akčných filmov rozhodne stojí za pozretie. V tomto filme účinkuje niekoľko známych tvárí (Oscar Isaac, Charlie Hunnam, Pedro Pascal, Garrett Hedlund a Ben Affleck). Päťicu veteránov so spoločnými zážitkami spojí nebezpečná misia. Jeden z partie začne svojich bývalých kolegov a kamarátov presviedčať, aby s ním podnikli nebezpečnú akciu. Niektoré z postáv samozrejme váhajú, no nakoniec sa všetci vrhnú do boja. Ich cieľom sa stane ozbrojená lúpež v sídle drogového baróna skrývajúceho sa v lese. Či už splnía svoju misiu alebo v deji nastane nečakaný zvrat nechavám na vás, nech to sami prebádajte...

Bright

Ďalším filmom v našom repertoári sa stáva opäť Netflixovka (tentokrát fantasy) s názvom Bright. Rozpočet pre tento film bol 90 miliónov dolárov a hlavnú rolu stvárňuje legendárny Will Smith. Will Smith spolu s Joelom Edgertonom hrajú úlohu dvojice policajtov, ktorí žijú vo svete, v ktorom spoločne nažívajú elfovia, orkovia a ľudia. Elfovia patria do elitnej vrstvy, väčšinu populácie tvoria ľudia a orkovia sú spodinou, ktorou

ostatné rasy pohŕdajú. Jedného dňa sa ocitnú v prestrelke v ktorej narazia na elfku, ktorá obdržala „magický prútik“, ktorý dokáže splniť aj tie najnáročnejšie požiadavky a prania. Niet divu, že každý od miestnych gangsteroŧ, cez skorumpovanú políciu až po samotných elfov majú oň záujem. Ich cieľom je ochrániť dievča s prútikom pred všetkými, ktorí by sa pokúsili jeho magickú moc zneužiť a neprísť pri tom o vlastný život.

napísal **David Filipovič**

Money Heist

Rok: **2017**

Počet sérií: **3**

Obsah:

Money heist je španielsky seriál s kriminálnou témou, s psychologickými prvkami, so skrytými narážkami na politické dianie a prepojenie vzťahov rozdielnych spoločenských skupín.

Hlavný organizátor dobrodružnej akcie – Profesor, nájde pre svoj zločinecký plán osem špičkových kriminálnikov, ktorí nemajú čo stratiť. Profesor sa stáva režisérom, ktorí päť mesiacov nacvičuje so skupinou priebeh akcie do najpodrobnejších detailov. Cieľom je obsadiť kráľovskú mincovňu a vytlačiť 2,4 miliardy eur. Prekvapivé momenty nastanú počas uskutočňovania lúpeže. Okrem zmeny strán medzi únoscami a rukojemníkmi dôjde aj k rôznym osobným potýčkam, problémom, konfliktom. Nastanú aj krátke humorné chvíľky, ktoré následne vystriedajú tragické zlomy.

Napriek obmedzenému priestoru a nevelkému počtu postáv seriál drží diváka v napätí do poslednej minúty a núti ho vžiť sa do kože hrdinov. Veľkú úlohu hrá aj hudba, ktorá vhodne zvýrazňuje dianie a navodzuje napínavú atmosféru, pričom sa dej stupňuje akčným tempom.

napísala **Saša Makarová**

The Rain

Rok: **2018**

Počet sérii: **2**

Obsah:

The Rain je dánsky sci-fi seriál. Má 2 série. Prvá séria vyšla 4. mája 2018. Jedného dňa začne pršať dážď so smrtiacim vírusom. Rodina Anderse-
novcov uteká do špeciálneho úkrytu firmy, v ktorej pracuje otec rodiny a ktorá ma pravdepodobne na svedomí tento dážď. Všetci ľudia, ktorí sa nestihnú ukryť zomierajú. Otec opúšťa rodinu a mama nešťastne zomiera. V úkryte ostávajú už iba deti Simone a Rasmus. Dochádzajú im posledné zásoby vecí potrebných na prežitie v bunkri. Vydávajú sa na cestu k inému, podobnému úkrytu. Počas cesty stretávajú nových ľudí a zažívajú rôzne nebezpečné situácie. Tento seriál sa mi veľmi páčil, pretože bol napínavý a tiež, že bol v dánčine.

napísala **Miška Mišíková**

Zámok v oblakoch

Názov tejto knihy môže veľa ľudí zviešť. Príbeh sa odohráva v hoteli pomenovanom „Oblačný zámok“. Hlavná 17-ročná postava Fanny si bude musieť prejsť ťažkou skúsenosťou a zachrániť pár osudov. Túto knihu mi odporučili a bola som za to vďačná. Striedali sa v nej všetky emócie aj nečakané zvraty. Určite odporúčam prečítať.

Vzdušné zámky

Ani táto kniha nemá nič spoločné zo zámkom. Je o sirote Hetty, ktorá sa po návrate do sirotinca bude snažiť nájsť svoju pravú mamu. Navonok úplne obyčajná kniha vo svojom obsahu skrýva napínavý dej. Túto knihu som dostala a nikdy to neol'utujem.

napísala **Romanka Hoffmanová**

Autor: Romanka Hoffmannová

7		4				6		5
	5			6			8	
2		6	5		4	7		9
6	1	8		9		5	4	7
			6		8			
9		3	1		7	2		8
	2			5			7	
4		5				1		6

Vyplňte toto sudoku, vystrihnite ho z časopisu, napíšte k nemu meno, priezvisko a triedu. Pri vrátnici čaká na vaše správne riešenia škatuľa, do ktorej môžete vhodiť vaše riešenie. Po skontrolovaní správnych odpovedí, sa budú losovať traja výhercovia kupónov.

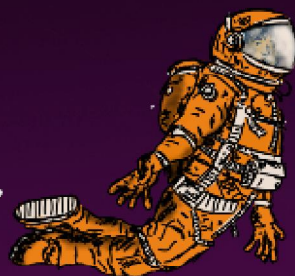
Čas na vyriešenie máte do konca januára 2020.

KUPÓN

Pre momentálny „výpadok pamäti“ na jednu vyučovaciu hodinu počas **decembra, januára, februára a marca v školskom roku 2019/2020.**

Neplatí pre písomné, kontrolné práce a maturitné predmety.

podpis riaditeľky školy

PLASTOVY
ZITNY OSTROV

